

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1917.

Andra kammaren.

Nr 19.

Onsdagen den 14 februari.

Kl. 3 e. m.

§ 1.

Justerades protokollet för den 8 innevarande februari.

§ 2.

Herr statsrådet *Mörcke* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 43, angående anläggning av skjutbana för Östgöta trängkår;

nr 44, angående överlåtelse till lantförsvaret av de till Flyinge kungsgård hörande områdena Räfthagen och Kungsmarkerna i Malmöhus län m. m.; och

nr 8, angående iordningställande av en skjutbana å Ränneslätt för Smålands husarregemente.

Nämnda propositioner bordlades på begäran.

§ 3.

Föredrogos var för sig Kungl. Maj:ts å kammarens bord vilande propositioner; och hänvisades därvid:

till lagutskottet propositionen nr 39, med förslag till lag om försäkringsrörelse; och

till bankoutskottet propositionen nr 42, angående pension åt uppsyningsmannen K. J. T. Netzlers änka Ida Augusta Netzler.

§ 4.

Vidare föredrog herr *Palmstiernas* vid kammarens nästföregående sammanträde framställda, men då bordlagda anhållan att till hans excellens herr statsministern få framställa spörsmål angående beskaffenheten av viss utav Kungl. Maj:t å förbrukningen av socker lagd avgift; och blev denna anhållan av kammaren bifallen.

Andra kammarens protokoll 1917. Nr 19.

§ 5.

Lagutskottets utlåtande nr 1 och andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 1, som nu föredrogos, bordlades åter.

§ 6.

Härefter föredrogos vart för sig jordbruksutskottets utlåtanden:

nr 2, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående reglering genom lagstiftning av ömsesidiga rättigheter och skyldigheter i fall, då någon erhållit rätt att taga husbehovsvirke å skog, som äges eller disponeras av annan;

nr 3, i anledning av väckt motion om ändrad lydelse av 20, 22, 29 och 31 §§ i lagen den 27 juni 1896 om hemmansklyvning, ägostyckning och jordavsöndring; samt

nr 4, i anledning av väckt motion om ändrad lydelse av 23 § i lagen den 27 juni 1896 om hemmansklyvning, ägostyckning och jordavsöndring.

Kammaren biföll vad utskottet i nämnda utlåtanden hemställt.

§ 7.

*Ang. förbud
mot plockning
av lingon före
viss dag.*

Till avgörande förelåg nu andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande, nr 1, angående herr Erikssons i Grängesberg motion, nr 83, samt herr Lindmarks m. fl. motion, nr 120, om skrivelse till Kungl. Maj:t i fråga om förbud mot plockning av lingon före viss dag.

I en inom andra kammaren väckt motion, nr 83, hade herr *Eriksson* i Grängesberg hemställt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om utfärdande av en förordning, vari stadgades att Konungens befallningshavande efter landstingets hörande skulle äga att inom länet mot vite förbjuda plockning av lingon före viss dag.

Uti en likaledes inom andra kammaren väckt motion, nr 120, hade herr *Lindmark m. fl.* hemställt, att riksdagen ville i skrivelse hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte verkställa utredning, om och i vad mån bestämmelser kunde genomföras i syfte, att inom de särskilda landskommunerna i riket lingonplockning före viss, för varje kommun årligen bestämd dag skulle vara förbjuden.

Andra kammarens fjärde tillfälliga utskott, som till behandling i ett sammanhang företagit ovannämnda motioner, hemställde, att andra kammaren måtte för sin del besluta, det riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes snarast

låta verkställa utredning, om och i vad mån bestämmelser skulle kunna utfärdas, genom vilka lingonplockning före viss, för lämpligt område årligen av Kungl. Maj:ts befallningshavande bestämd dag skulle vara vid ansvar förbjuden, samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kunde föranleda.

*Ang. förbud
mot plockning
av lingon före
viss dag.
(Forts.)*

Sedan utskottets hemställan blivit uppläst, gav herr talmannen på begäran ordet till

Herr O s b e r g, som yttrade: Herr talman, mina herrar! Det må ju gärna medgivas, att motionärerna för sina här framlagda förslag förebragt en motivering, som kan försvaras, men å andra sidan förhåller det sig nog så, att en lagstiftning på detta område måste anses vara ganska betänkelig.

Nu har utskottet sagt, att det skulle ligga i Kungl. Maj:ts befallningshavandes hand att efter vederbörande kommunalnämnders hörande fastställa viss dag, före vilken lingonplockning skulle vara förbjuden. Den, som är något hemma i hithörande förhållanden, måste emellertid medgiva, att tidpunkten för lingonens mognad kan på samma trakt variera ända upp till tre veckor. På sydsluttningar bliva givetvis lingonen mogna jämförelsevis tidigt, medan det däremot på nordsluttningar dröjer avsevärt längre, innan så sker, ända till, som sagt, tre veckor senare.

Om motionärerna nu skulle få sin vilja fram och den nu föreslagna skrivelsen skulle avlätas till Kungl. Maj:t och detta resulterade i, att Kungl. Maj:ts befallningshavande, i likhet med vad utskottet här föreslagit, skulle fastställa viss dag för olika distrikt, före vilken dag lingonplockning icke finge äga rum, så kan man verkligen fråga, huru Konungens befallningshavande i så fall skulle förfara med hänsyn till den omständigheten jag nyss påpekade, att lingonen bliva förr mogna på sydsluttningar än på nordsluttningar. Ligger det då icke nära till hands att antaga, att även om en viss dag på detta sätt bestämmes, ett sådant ofog, som motionärerna här sökt förebygga, kommer att bedrivas i nära nog lika stor utsträckning som förut.

Vi måste här även tänka på en annan sak, nämligen att en del bär och frukter måste plockas i omoget tillstånd, om de skola underkastas någon längre transport. Så är t. ex. fallet med bananer, apelsiner, vindruvor och flera andra frukter; för att transport av sådana skall kunna möjliggöras, måste de plockas innan full mognad inträffar. På samma sätt förhåller det sig även med lingon, som skola transporteras härifrån till exempelvis Tyskland; de måste då nödvändigtvis plockas i något så när omoget tillstånd just för att kunna uthärda transporten.

Här ha vidare motionärerna påpekat, att därest lingon plockas i omoget tillstånd, måste de sedan rensas efter den onaturliga mognad, om man så får uttrycka sig, som de sedan undergå, och därvid en mycket stor procent måste fränkiljas såsom oduglig. Men, mina herrar, om man låter lingonen stå för länge, innan de plockas, har

Ang. förbud
mot plockning
av lingon före
viss dag.
(Forts.)

man precis samma historia, och den procent lingon, som då måste rensas bort, blir fullt ut lika stor som i det förra fallet. Jag tror således, att man icke kan vinna mycket på en sådan anordning, som motionärerna här föreslagit.

Jag håller för min del före, att man i detta fall bör vädja till det sunda förnuftet, som ju bjuder folk att plocka på den tid och det ställe, som är lämpligast, och att anpassa sig efter förhållanden. Jag kan därför icke finna, att en sådan lagstiftning, som här ifrågasättes, skulle på något sätt främja den sak, som motionärerna här haft för ögonen.

Nu skulle man ju kunna tänka sig, att utredningen bleve sådan, att Kungl. Maj:t kunde lägga denna sak på vilken bog som helst. Och jag ser verkligen en utväg härvidlag, och det skulle vara, att vi finge en allmän lag, som förbjöde all plockning av lingon i omoget tillstånd. Men det skulle dock bli ganska svårt att säga, i vilket tillstånd lingonen egentligen skulle vara, för att de skulle få plockas för olika ändamål. Man skulle ju kunna tänka sig en lag, som sade, att sådana lingon, som vore avsedda för export, skulle få plockas i det och det tillståndet, men att återigen lingon, som vore avsedda för den inhemska konsumtionen, skulle ha nått en större grad av mognad. Men detta skulle ju bli alldeles för vittomfattande, och det är ju alldeles omöjligt att slå in på en sådan väg. Då skulle man ju lika gärna kunna ha en särskild lag, som bestämde, vid vilken tidpunkt trädgårdsägare och trädgårdsmästare finge lov att plocka äpplen och andra frukter i sina trädgårdar.

Det kan ju sägas, att det ligger en viss reson i det önskemål, som här framställts, men i fråga om det praktiska utförandet skall nog motionärernas tanke visa sig omöjlig. Och den utredning, som här begäres, skulle ju blott föranleda kostnader, och resultatet av densamma skulle enligt mitt förmenande icke vara till någon nytta alls.

Jag ber således, herr talman, att få yrka avslag på de förevarande motionerna.

Vidare anförde

Herr Eriksson i Grängesberg: Denna fråga kan ju synas obetydlig, men vi, som leva och bo i trakter, där det är ganska gott om lingon hava dock en annan uppfattning om dess vikt och betydelse. Det finnes där stora befolkningslager, som vilja ha dessa lingon, men som länge lidit av den rovskörd, som nu äger rum på många håll just i fråga om dessa bär, och det har också från alla dem, som äro intresserade av lingonplockning, klagats djupt, allvarligt och bittert över det förhållande, som nu råder i detta avseende. När jag väckte min nu förevarande motion, gjorde jag mig därför till talesman för hela den bygds befolkning, som jag representerar, och jag tror även för hela norra Sveriges befolkning.

Nu har det ju gjorts den invändningen gent emot det nu framlagda förslaget, att det här uttalade önskemålet icke skulle kunna realiseras genom några lagstiftningsåtgärder. Jag tror dock för min

del, att det skall kunna gå för sig. Det är möjligt, att det vid ett eller annat tillfälle kan komma att uppstå vissa obehag, men det blir sannerligen icke så stora obehag med en sådan lagstiftning, som det nuvarande tillståndet förorsakar. I fjol höstas var jag till följd av min verksamhet ute i skogen för varje dag, och jag kom därvid i tillfälle att konstatera, hurusom redan den 2 och 3 augusti bärplockare kommo hem ifrån skogen med sina skäppor fyllda av lingon. Men hurudana voro dessa bär? Jo, det var rena karten; det fanns knappt ett enda moget lingon ibland dem alla. Jag gjorde mig då den frågan själv: vartill skola dessa bär användas? De lades visserligen ut i solen, och ett och annat av dem eftermognade, så att det kunde användas, men en stor del blev fullständigt oduglig. Om man, efter det att rensning av dessa lingonskördar ägt rum, ser efter på bakgårdarna, skall man där finna stora högar av helt och hållet fördärvade bär. Men icke kan det väl ändå vara nationalekonomiskt eller privatekonomiskt eller ur någon synpunkt riktigt, att man på detta sätt förfar med en naturrikedom. Med det nuvarande konkurrenstillståndet på detta område är det så, att den, som icke skyndar sig och kommer först till bärmarkerna, får ingenting med.

*Ang. förbud
mot plockning
av lingon före
viss dag.
(Forts.)*

Jag tror för min del, att det nog skulle kunna gå för sig att ordna denna sak genom att i detta fall låta landstingen få en viss bestämmanderätt. Den tidpunkt, som det här gäller, skulle naturligtvis bestämmas olika för varje år. Det går icke att här söka skrämman med att tala om, att man då också skulle kunna införa liknande bestämmelser i fråga om t. ex. plockning av äpplen, vinbär och andra bär och frukter i våra trädgårdar. Man bör se varje sak för sig; när det gäller att dräpa en mygga, går det icke att tala om att dräpa sparvar. Man bör, som sagt, här hålla sig till verkligheten och vad som föreligger och ingenting annat.

Jag skall här be att få yrka bifall till utskottets hemställan. Den innebär ju en begränsning av min motion; jag tror dock icke att det hade varit farligt att tillstyrka min motion i hela dess vidd. Men fastän utskottet nu icke så gjort, är jag i alla fall nöjd med det resultat, vartill utskottet här kommit, och ber, som sagt, att få yrka bifall till dess hemställan.

Herr Nilsson i Linnås: Herr talman! I motsats till herr Osberg vill jag för min del säga, att det är med odelad tillfredsställelse, som jag här finner, att utskottet föreslår åtgärders vidtagande, på det att det oeffterrättlighetstillstånd, som nu existerar i förevarande avseende, måtte i någon mån undanröjas. När år 1913 denna fråga här var före, trodde man icke i riksdagen, att behovet av dylika lagstiftningsåtgärder förefanns även i de nordliga delarna av landet, utan att det enbart var i södra Sverige, som det behövdes vissa inskränkningar i detta fall. Nu framgår ju tydligt av de båda motioner, som här föreligga och vilka båda äro väckta av ledamöter från norra Sverige, att även där råder ett liknande oeffterrättlighetstillstånd. När man i dessa nordliga trakter med deras oerhörda skogsvidder kommit till en sådan uppfattning, då kan man förstå, hur det

Ang. förbud
mot plockning
av lingon före
viss dag.
(Forts.)

skall vara ställt i södra Sverige med den täta befolkning, som där existerar. Det är ju så, som den föregående talaren nyss yttrade, att man ger sig ut i skogen och plockar bären halvfärdiga, och det kan till och med vara så, att om jordägaren själv vill ha några bär med, så måste han göra på samma sätt; men sådant kan ju icke vara riktigt. Var och en, som känner till lingonens utvecklingsförhållanden, vet, att det är just under sista tiden före mogningen, som den största utvecklingen av bären sker både kvantitativt och kvalitativt, och att det är just under den tiden, som bären bli saftiga och växa till i volym och tyngd. Det kan därför icke vara riktigt att plocka bären halvfärdiga.

Den enda farhåga, jag hyser beträffande detta förslag, är, att man möjligen med det provisorium, som här ifrågasättes, skulle förhåla eller fördröja den utredning, som nu pågår på detta område och som är ägnad att åstadkomma en mera definitiv lösning av denna fråga, än vad som är möjligt genom ett beslut i enlighet med utskottets hemställan. Men utskottet har ju sagt, att detta förslag innebär icke något som helst positionstagande till den utredning, som pågår, och jag vill då uttala den förhoppningen, att icke heller ett sådant beslut som detta skall fördröja eller förhåla utredningen i fråga. Det är alldeles klart, att det här endast gäller ett provisorium och att man sedermera måste komma till bättre resultat.

Nu föreslås här, att landstingen skola besluta, huruvida en sådan bestämmelse som den nu ifrågasatta skall gälla inom respektive landstingsområden eller ej, och detta anser jag vara fullt riktigt. Men dessutom föreslås, att Konungens befallningshavande skulle varje år efter kommunalnämndernas hörande bestämma tiden för lingonplockningen. Jag tror för min del, att detta blir synnerligen svårt att realisera. Man kan nämligen inte ens två veckor innan den vanliga tiden för bärens mogning, precis bestämma vid vilken tidpunkt bären verkligen bli mogna. Detta beror ju helt och hållet på väderleken. Blir det regnig väderlek, kan det dröja en eller ett par veckor längre, medan återigen, om det blir varmt och soligt, bären mogna tidigare. Det finnes ingen möjlighet för kommunalnämnderna att yttra sig om den saken så tidigt, att Konungens befallningshavande kan i så god tid fatta beslut i ämnet, att detta blir så känt i bygderna, att icke lagöverträdelser i detta fall kunna komma att ske. Detta är ju en stor risk för den händelse förordningen kommer att bli i överensstämmelse med utskottets förslag. Jag tror nu för min del, att det vore bättre att lägga frågan så, att Konungens befallningshavande i varje län finge bestämma för länet, antingen i dess helhet eller viss del, dag, då lingonplockningen i allmänhet kunde få börja, och att i händelse av särskilda omständigheter annan tid kunde bestämmas. Man vet ju inom de olika länen, vid vilken tidpunkt bären i allmänhet bruka mogna, och om man tar hänsyn därtill, så kommer den tidpunkten att i regel bli den gällande. Men ifall det skulle bli exceptionella förhållanden, skulle Konungens befallningshavande, som sagt, genom en kungörelse kunna ändra denna tidpunkt. Därigenom tror jag, att man skulle kunna undvika denna oerhört tunga

apparat att höra kommunalnämnderna vartenda år, och man skulle då också bättre kunna i folkets medvetande inpränta den tid, då man har rätt att plocka.

*Ang. förbud
mot plockning
av lingon före
viss dag.
(Forts.)*

Önskligast hade naturligtvis varit, att Kungl. Maj:t kunnat framlägga den utredning, som pågår, till denna eller nästkommande riksdag och att vi sluppe fatta ett definitivt beslut i anledning av denna skrivelse. Jag hoppas också, att frågan kan komma fram med det snaraste. Första gången lagberedningens förslag beträffande denna förordning offentliggjordes var vid nyårstiden 1910; det är således nu sju år sedan dess, och jag tycker då, att man nu borde ha hunnit så långt, att man kunnat framlägga ett definitivt förslag på grund av nämnda utredning. Men då så icke är fallet, anser jag det vara nödvändigt, att något göres i detta avseende, och jag ber därför, herr talman, att få yrka bifall till utskottets hemställan.

Herr Bäckström: Herr talman, mina herrar! En ärad talare började med att säga, att det är betänkligt att lagstifta i en sådan fråga som denna, och det kan ju så förefalla, men om man återigen tänker på, hurusom från alla Sveriges bygder, icke minst från Norrland, krav framställas på, att något här göres, för att det oefterrättlighetstillstånd, som nu råder, beträffande lingonplockningen, må stävas, så tror jag, att vi med lugn kunna lämna denna sak till utredning av Kungl. Maj:t.

Att lingonens mognadstid, såsom herr Osberg påpekade, är ofantligt olika inom samma område, allteftersom det är fråga om sydsluttning eller nordsluttning, det ha vi nog också beaktat vid ärendets behandling inom utskottet. Men vi ha ju oss alla bekant, att lingon är en bärsort, som mer än andra har förmågan att konservera sig själv. Det betyder föga, om lingonen stå mogna en eller annan vecka på en plats. Men, säger man, om de skola transporteras, då inträder ovillkorligen en försämring i bärens kvalitet, om de plockats för mogna. Hur därmed än må förhålla sig, vill jag endast tillägga, att lingonen i alla fall, även som det nu är, plockas både mer och mindre mogna. De mera mogna användas till hushållsändamål i den trakt, där de plockats, de mindre mogna åter gå till handlandena för export, och så får det väl bli också, om det skulle visa sig någon olägenhet av att en viss tid fastställs för lingonskörden. Att jämföra lingonskörden med skörden av åtskilliga sydfrukter, såsom en talare här gjorde, anser jag vara tämligen misslyckat, ty det är bra få jämförelsepunkter mellan skördeförhållandena i dessa fall.

De betänkligheter, som herr Nilsson i Linnås nyss angav, då han framhöll, att det skulle vara svårt för länsstyrelserna att i tid publicera kungörelserna angående den dag, intill vilken lingonskörden vore förbjuden, tror jag icke äro så mycket att fästa sig vid. Jag tror icke, att detta skall ställa sig alltför svårt, ty man ser tämligen väl några veckor förut, när lingonen verkligen bli sådana, att de kunna få plockas. Jag tror således, att betänkligheterna i den delen icke äro så synnerligen grundade. Det blir i alla fall bättre, ha vi inom utskottet ansett, om Konungens befallningshavande efter kom-

Ang. förbud
mot plockning
av lingon före
viss dag.
(Forts.)

munalnämndernas hörande blir i tillfälle att år för år härutinnan bestämma, ty skördetiden för lingonen växlar i allmänhet ofantligt på samma trakt år efter år, så att en generell bestämmelse i detta fall skulle bli till föga gagn.

Jag vill nu icke längre upptaga kammarens tid i denna sak, då jag tänker, att vad utskottet föreslagit i alla fall måste anses såsom lyckligt, och jag vill därför, herr talman, hemställa om bifall till utskottets förslag.

Herr Osberg: Herr talman! Herr Nilsson i Linnås tyckte, att Konungens befallningshavande borde var för sitt län få rätt att bestämma en viss dag, före vilken lingon icke finge plockas. Det skulle gälla såsom regel, men om särskilda förhållanden rådde, såsom att väderleksförhållandena omöjliggjorde att föreskriva en viss dag, så skulle det bli vidare bestämmelser. Ja, herr Nilsson, jag undrar, om den, som har någon kännedom om de här märkvärdiga tillställningarna och skriverierna, kan tänka sig, att det skulle vara möjligt att göra så. Nej, herr Nilsson, det är omöjligt, att så skulle kunna ske. Det går an att stå här och tala om att så och så skall det vara, men man måste taga hänsyn till naturförhållandena. Det kan lätt hända, då lingonen äro mogna, att det varit bättre om de tagits något i förväg. Det kan komma regn, som förstör skörden. Hade lingonen då plockats i förväg, så hade åtminstone något av skörden sparats. Jag vill säga, att när lingonen utan skada kunna plockas, så böra de plockas, och det kan jag icke anse vara att plocka dem i otid.

Med dessa få ord ber jag, herr talman, att få vidhålla mitt yrkande om avslag på motionen.

Herr Magnusson i Skövde: Herr talman! Blott ett par ord för att understryka vikten av att något göres i denna fråga.

Det finnes näppeligen någon enda naturtillgång här i landet, som är så illa misshandlad som lingonen, beroende på att lingonen äro av den beskaffenhet, att de låta sig misshandlas till en rätt stor grad. En hel del av våra viktigaste bär äro av den beskaffenheten, att de icke kunna plockas förr än de äro mogna. Detta gäller exempelvis om hallon och smultron. Med lingonen däremot förhåller det sig på annat sätt. Lingonen äro så beskaffade, att de i viss mån eftermogna, men om de, som nu vanligen sker, plockas innan de ens hunnit att bli ens röda, så blir kvaliteten i hög grad lidande därpå. Jag tror icke det är någon av kammarens ledamöter, vilken köpt lingon, som icke gjort den erfarenheten, att dessa, som till utseendet kunna vara vackra, men när de blivit inkokta, givit ett sylt, som varit av undermålig beskaffenhet, beroende därpå att bären plockats för tidigt och iätt eftermogna.

Nu har från herr Osbergs sida gjorts gällande, att det skulle vara farligt, om man undansköte lingonplockningen så länge, att därigenom övernogad inträdde och kvaliteten försämrades. Den furan föreligger beträffande lingon i mycket ringa grad, beroende

på deras hållbarhet. Det är mycket ringa fara för att lingon bliva övermogna. Den enda faran därvidlag är, att frosten kan komma att inverka på kvaliteten, så att bären icke lämpa sig för försäljning till längre bort belägna orter. Däremot förstör icke frosten dem så, att de icke kunna användas i hushållen eller på närmare håll.

*Ang. förbud
mot plockning
av lingon före
viss dag.
(Forts.)*

För att nu beskriva huru det faktiskt går till på många håll, så är det tillräckligt att nämna, att lingonens mognadstid sammanfaller med havrens, men man väntar icke med lingonplockningen till denna tid, utan redan före rågens mognad eller i slutet av juli, början av augusti börjar lingonplockningen med full fart, och lingonens kvalitet blir därefter. Det gäller här icke endast inhemsk förbrukning, utan en exportartikel, vars kvalitét det gäller att hålla uppe. Detta kan icke ske, om icke den rådande rovplockningen i möjligaste mån inskränkes, så att bären nå tillbörlig mognad.

Nu är jag den förste att erkänna, att vad som här föreslås är ett provisorium, som dock i någon mån bör kunna avhjälpa de rådande missförhållandena, vilket den enskilde ej kan, ty skall han få några lingon med, så måste han plocka dem alldeles för tidigt. Det är en känd sak, och det erkänna lingonplockarna själva, att det är på tok, som det nu är, och att det är naturligt, att man då begär en lag, som sätter någon gräns för rovplockningen.

Jag vet, att mognadstiden kan vara olika. Den saken har jag framhållit åtskilliga gånger. Men givet är det bättre, att vi söka ställa det så, att icke som nu *alla* lingon plockas för tidigt, utan vi göra vad vi kunna för att råda bot på det nuvarande tillståndet. Det är en synnerligen viktig angelägenhet, att något göres i detta fall.

Jag ber, herr talman, att få yrka bifall till utskottets förslag.

Härmed var överläggningen slutad. I enlighet med de därunder förekomna yrkandena framställde herr talmannen propositioner först på bifall till utskottets hemställan samt vidare på avslag å såväl utskottets hemställan som de i ämnet väckta motionerna; och förklarade herr talmannen sig anse svaren hava utfallit med övervägande ja för den förra propositionen. Votering begärdes likväl, i anledning varav nu uppsattes, justerades och anslogs följande voteringsproposition:

Den, som vill, att kammaren bifaller fjärde tillfälliga utskottets hemställan i utskottets förevarande utlåtande nr 1, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har kammaren avslagit såväl utskottets berörda hemställan som de i ämnet väckta motionerna.

Andra kammarens protokoll 1917. Nr 19.

Ang. förbud
mot plockning
av lingon före
viss dag.
(Forts.)

Omröstningen utföll med 110 ja mot 37 nej; och hade kammaren alltså bifallit utskottets hemställan.

Jämlikt § 63 riksdagsordningen skulle detta beslut genom utdrag av protokollet delgivas första kammaren.

§ 8.

Herr von Hofsten avlämnade en motion, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 45, angående viss nedsättning av sockerskatten.

Denna motion, som erhöll ordningsnumret 334, blev på begäran bordlagd.

§ 9.

Till bordläggning anmäldes:

statsutskottets utlåtanden:

nr 2, angående regleringen av utgifterna under riksstatens andra huvudtitel, innefattande anslagen till justitiedepartementet;

nr 14, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utredning i fråga om beredande av förbättrad ställning åt vissa å domsagornas kanslier anställda skrivbiträden; och

nr 15, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående reglering i visst syfte av lönerna för de löntagare, vilkas avlöning är beroende av riksdagens beslut;

bankoutskottets utlåtanden:

nr 4, angående verkställd granskning av riksbankens styrelse och förvaltning;

nr 5, angående verkställd granskning av riksgäldskontorets styrelse och förvaltning;

nr 6, i anledning av väckt motion om anslag till utgivande av en uppslagsbok över 1917 års lagtima riksdags verksamhet;

nr 7, angående tillfälligt lönetillägg åt amanuensen vid riksdagens bibliotek R. Höckert;

nr 8, angående dagarvudet till e. o. amanuensen vid riksdagens bibliotek;

nr 9, i anledning av väckt förslag rörande förändrade anordningar inom riksbankens fastighet i Uppsala; och

nr 10, angående ersättning till vaktmästaren vid riksbankens huvudkontor J. Carlsson för mistade avlöningsförmåner;

jordbruksutskottets utlåtanden:

nr 5, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av viss del av den inom Landskrona stad belägna ön Gråen;

nr 6, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående överlåtelse till lantförsvaret av visst område av förra kronofogdebostället ^{5/8} mantal Kvarnberga nr 1 i Åkers socken av Södermanlands län;

nr 7, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa kronoegendomar och upplåtande av lägenheter från sådana egendomar;

nr 8, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående viss eftergift i fråga om gällande villkor för beviljade statsbidrag från allmänna och norrländska avdikningsanslagen;

nr 9, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse av rätt till bearbetande av icke inmutningsbara mineralfyndigheter å kronojord;

nr 10, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående täckande av brist i extra anslag för år 1916 till expenser för Sveriges geologiska undersökning;

nr 11, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående avstående eller upplåtande i vissa fall av mark från kronoegendomar;

nr 12, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse av kronan tillhörande jordägarandelar i gruvor; och

nr 13, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående eftergift å arrendeavgiften för kronolägenheten Skarnholms kronoäng i Stockholms län; samt

andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande, nr 2, i anledning av herr von Sneiderns m. fl. motion, nr 312, om skrivelse till Kungl. Maj:t om bibehållande i tillämpning för hela innevarande år av gällande kungörelse angående tidsberäkning inom riket.

§ 10.

Justerades protokollsutdrag.

§ 11.

Ledighet från riksgöromålen beviljades:

herr	<i>Lindström</i>	under 8 dagar fr.	o. m.	den 17 febr.,	
»	<i>Elisson</i>	» 7	»	» 15	»
»	<i>Åkerlund</i>	» 3	»	» 15	»
»	<i>Söderberg</i>	» 3	»	» 16	»
»	<i>Olsson i Ramsta</i>	» 3	»	» 17	»
»	<i>Johanson i Huskvarna</i>	» 3	»	» 17	»
»	<i>Bengtsson i Göteborg</i>	» 3	»	» 16	»
»	<i>Leksell</i>	» 3	»	» 15	»
»	<i>Olofsson i Ävik</i>	» 3	»	» 15	»
»	<i>Janson i Kungsör</i>	» 8	»	» 15	» och
»	<i>Berg i Munkfors</i>	» 4	»	» 15	» .

Härefter åtskildes kammarens ledamöter kl. 3,52 e. m.

In fidem
Per Cronvall.